

РЕШЕНИЕ

№ 5764

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **5492** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесалния кодекс във вр. с 76а от Закона за здравното осигуряване /ЗОО/.

Образувано е по жалба, депозирана от управителя на „ДКЦ ХХV – София“ ЕООД против Писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание, издадена от директора на СЗОК, с изх. № 29-07-18/ 20. 05. 2022 г.

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. С., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалба – директорът на СЗОК чрез своя процесуален представител оспорва основателността на жалба и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд - София град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

На 11. 04. 2022 г. е извършена проверка на адреса на лечебното заведение в [населено място], район „М.“, [улица] за специализирана извънболнична медицинска помощ „ДКЦ ХХV – София“ ЕООД по отношение на пакет „Ф. и рехабилитационна медицина“ във връзка с Решение № 773/ 27. 01. 2022 г. на Върховния административен съд.

За резултатите от проверката са съставени протокол № РД-18-306-1/11. 04. 2022 г. и протокол за неоснователно получени суми № РД-18-306-2/11. 04. 2022 г., като същите са връчени и подписани от управителя на лечебното заведение на 15. 04. 2022 г. В протоколите е отразено, че съгласно чл. 76а, ал. 1 от ЗЗО се дължи възстановяване на сумата от 10 944 лева.

В законоустановения срок е изразено писмено становище от титуляра на практиката по направените в посочените протоколи констатации. Същото е разгледано на вътрешна комисия в СЗОК, която го е приела за неоснователно.

В хода на извършената проверка е констатирано, че със Заповед за налагане на санкции /прекратяване на договор/ № РД-15-44/21. 01. 2020 г., издадена от директора на СЗОК, е наложена санкция частично прекратяване на договор с 22-2402/2018 г. на ЛЗ за С. „ДКЦ ХХV – София“ ЕООД, представлявано от С. А. К. и по отношение на медицинската дейност на д-р П. Ц. П., изпълнител по пакет „Ф. терапия и рехабилитационна медицина“ за отчетена от него дейност, която реално не е извършена. Заповедта е обжалвана, като с Решение № 2730/ 03. 06. 2020 г., постановено по адм. дело № 1552/2020 г. по описа на АССГ жалбата е отхвърлена. Посоченият съдебен акт е влязъл в сила на 26. 10. 2020 г., след като е потвърден с Решение № 69/ 26. 10. 2020 г. по адм. дело № 9228/ 2020 г. по описа на ВАС.

Със Заповед № РД-15-27/11. 01. 2021 г., издадена от директора на СЗОК, на основание чл. 99, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 26, ал. 2 от Национален рамков договор № РД-НС-01-4 от 23. 12. 2019 г. за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2020 - 2022 г. /Н. за 2020 – 2022 г./ и чл. 67, ал. 1, т. 4 от сключения индивидуален договор № 22-2402/2020 г. е прекратен частично договор № 22-2402/2020 г. с ЛЗ за С. „ДКЦ ХХV - София“ ЕООД, представлявано от С. А. К. по отношение медицинската дейност на д-р П. Ц. П., изпълнител по пакет „Ф. терапия и рехабилитационна медицина“ за отчетена от него дейност по договор № 22-2402/2018 г., която реално не е извършена. С Решение № 773/ 27. 01. 2022 г. по адм. д. № 8302/ 2021 г. по описа на ВАС е отменено Решение № 4000 от 17. 06. 2021г. по адм. д. № 1142 по описа за 2021 г. на Административен съд – София град, като е отхвърлена жалбата на "ДКЦ ХХV СОФИЯ" ЕООД срещу Заповед за прекратяване на договор № РД-15-27/11. 01. 2021 г. на Директора на Столична здравноосигурителна каса. Решението на ВАС е окончателно.

От справка от И. на НЗОК, респ. СЗОК, а и не се оспорва от страните, че за времето след 27. 01. 2022 г., т. е. след постановяване на Решение № 773/ 27. 01. 2022 г. по адм. д. № 8302/ 2021 г. по описа на ВАС е отчетена дейност по пакет „Ф. и рехабилитационна медицина“ от д-р П., която е подробно изброена в Таблица № 1 и Таблица 2 в оспорваната писмена покана. В същата е отразено, че общият размер на получената сума без правно основание е в размер на 10 944 лева.

При така установеното от фактичката страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване чрез административния орган, издал акта.

При преценка относно основателността на жалбата, съдът съобрази следното:

Оспорената в настоящото производство писмена покана представлява индивидуален

административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, доколкото с изразеното едностранно властническо волеизявление на директора на СЗОК, в качеството му на административен орган, за „ДКЦ XXV – София“ ЕООД възниква задължение да възстанови сумата в размер на 10 944 лева, представляваща заплатената на лечебното заведение сума, която не се е следвала.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – директорът на СЗОК, съгласно чл. 76а, ал. 3 от ЗЗО.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начинът и срокът на изпълнението им. При издаване на процесната покана съдът приема, че са спазени административнопроизводствените правила – в съответствие с чл. 76а, ал. 2 ЗЗО е съставен протокол за неоснователно получени суми, като на лицето - обект на проверката, е предоставена възможност да представи писмено възражение пред директора на СЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола, от която възможност болничното заведение се е възползвало. При постановяване на акта директорът на СЗОК чрез вътрешната комисия на СЗОК е разгледал възражението, като е приел същото за неоснователно, след което издал оспорения административен акт.

Поради това, в хода на проведеното административно производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

При преценката за съответствие на обжалвания административен акт с материалния закон, съдът съобрази следното:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установяват по безспорен и несъмнен начин изложените в оспорената писмена покана обстоятелства, а именно – че отчетената медицинска дейност от д-р П. Ц. П., изпълнител по пакет „Ф. терапия и рехабилитационна медицина“, която не е извършена по договор № 22-2402/ 20220 г. за оказване на С., не е следвало да бъде заплатена на лечебното заведение в размер на 10 944 лева от СЗОК.

Съгласно чл. 190, ал. 1, т. 7 от Н. за МД за 2020 - 2022 г. НЗОК заплаща договорената и извършената дейност от изпълнители на С. съгласно Наредба № 9 от 2019 г. и Н. за общомедицински и специализирани медицински дейности съгласно пакета по "Ф. и рехабилитационна медицина".

Разпоредбата на чл. 99, ал. 1, т. 4 от Н. за МД 2020 – 2022 г. предвижда, че договорът с изпълнителя на медицинската помощ се прекратява без предизвестие от страна на НЗОК, като е сключен в нарушение на нормативен акт или на Н..

На основание чл. 101, ал. 2 от Н. за МД 2020 – 2022 г. прекратяването на договор с изпълнител на медицинската помощ не освобождава от И. от задълженията за възстановяване на суми по реда на глава двадесет и първа.

От доказателствата по делото се установява, че дейността по пакет „Ф. терапия и рехабилитационна медицина“, извършена от д-р П. след 27. 01. 2022 г. не е

осъществена по договор № 22-2402/ 2020 г. за оказване на С., тъй като с Решение № 773/ 27. 01. 2022 г. по адм. д. № 8302/ 2021 г. по описа на ВАС е отменено Решение № 4000 от 17. 06. 2021 г. по адм. д. № 1142/ 2021 г. на АССГ, като е отхвърлена жалбата на „ДКЦ ХХV СОФИЯ“ ЕООД срещу Заповед № РД-15-27/11. 01. 2021 г., издадена от директора на СЗОК, с която на основание чл. 99, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 26, ал. 2 от Н. за МД за 2020 - 2022 г. и чл. 67, ал. 1, т. 4 от сключения индивидуален договор № 22-2402/2020 год. е прекратен частично договор № 22-2402/2020 год. с ЛЗ за С. „ДКЦ ХХV - София“ ЕООД по отношение медицинската дейност на д-р П. Ц. П., изпълнител по пакет „Ф. терапия и рехабилитационна медицина” за отчетена от него дейност по договор № 22-2402/2018 г., която реално не е извършена.

Ето защо, правилно административният орган е приел, че съгласно чл. 409, ал. 1 и сл. от Н. за МД 2020 – 2022 г. „ДКЦ ХХV София“ ЕООД следва да възстанови сумата от 10 944 лева. Посочената като дължима сума е изчислена правилно, в съответствие с отразените процедури и предвид разпоредбата на чл. 175б от Н. за МД 2020 – 2022 г., съгласно която НЗОК и БЛС договарят за периода на дейност 1. 01. - 31. 12. 2021 г. обеми и цени за дейностите в С., включени в приложение № 2 към чл. 1 „Специализирана извънболнична медицинска помощ“ и приложение № 6 към чл. 1 „Комплексно диспансерно /амбулаторно/ наблюдение“ на Наредба № 9 от 2019 г. и в която е отразена стойността на всяка една от дейностите по пакет „Ф. и рехабилитационна медицина“.

Изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на оспорената писмена покана са неоснователни и не се споделят от настоящия състав. В конкретния случай правилно административният орган е поискал възстановяване по реда на чл. 76а от ЗЗО на неоснователно получените суми. Съгласно посочената разпоредба в случаите, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по този закон или на Н., и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите. В конкретния случай е извършена дейност, която предвид Решение № 773/ 27. 01. 2022 г. по адм. д. № 8302/ 2021 г. по описа на ВАС не е включена в договор № 22-2402/2020 год. Извършването на тази медицинска дейност, макар да не е в нарушение на закона, е неоснователно заплатено от НЗОК, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 1, т. 7 от Н. за МД за 2020 - 2022 г. НЗОК заплаща договорената и извършената дейност от изпълнители на С. съгласно Наредба № 9 от 2019 г. и Н. за общомедицински и специализирани медицински дейности съгласно пакета „Ф. и рехабилитационна медицина“.

Искането за възстановяване на получените суми без правно основание в случая не е поради незаконосъобразното извършване на дейността по пакет „Ф. и рехабилитационна медицина“, в нарушение на закона и Н., а поради неправилното заплащане като извършена договорена дейност по чл. 190, ал. 1, т. 7 от Н. за МД за 2020 - 2022 г., тъй като посочената разпоредба е приложима единствено при договорената и извършената дейност от изпълнители на С., включително общомедицински и специализирани медицински дейности съгласно пакета по "Ф. и рехабилитационна медицина". Издаденият административен акт цели възстановяване на неоснователно получени средства, чието заплащане е извън правилата на нормативните актове, какъвто е конкретният случай за извършена дейност по пакет „Ф. и рехабилитационна медицина“, тъй като същата след 27. 01. 2022 г. не е част от договор № 22-2402/2020 г., сключен с „ДКЦ ХХV София“ ЕООД и не попада в

приложното поле на чл. 190, ал. 1, т. 7 от Н. за МД за 2020 - 2022 г. като договорена дейност, извършването на която следва да бъде заплатено от НЗОК. Ето защо проведеното лечение и оказаната медицинска помощ не са относими към спора.

Поради това неоснователно в жалбата се излагат твърдения, че административният орган е следвало да посочи конкретно нарушение на закона и на Н. за МД за 2020 - 2022 г. Не се споделя и твърдението за неправилно приложение на чл. 76а от ЗЗО.

Неправилно в жалбата се сочат аргументи, че липсва неоснователно получаване на суми, тъй като за решението на ВАС не е получено уведомление в „ДКЦ XXV – София“ ЕООД. В конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 177, ал. 1, изр. второ от АПК, съгласно която ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. Решение № 773/ 27. 01. 2022 г. по адм. д. № 8302/ 2021 г. по описа на ВАС е окончателно и от датата на неговото постановяване същото има действие по отношение на всички, като без значение е дали оспорващото дружество е било уведомено за посочения съдебен акт.

Горните съображения мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че обжалваната писмена покана представлява законосъобразен административен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на управителя на „ДКЦ XXV – София“ ЕООД против Писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание, издадена от директора на СЗОК, с изх. № 29-07-18/ 20. 05. 2022 г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: